

KUŘAVKOVÁ KATASTROFA

Napsal: Pavel Dvořák a Mgr. Dominik Marek

Kresba: Mgr. Katrin Buttig

Vydalo: Oblastní muzeum a galerie v Mostě 2025

Tisk:

ok Oblastní muzeum
a galerie v Mostě

19. července 1895

Most se pomalu připravoval na večerní klid. Lampy svítily, ulice se vylidňovaly. Bylo něco málo po osmé a venku se začala obloha zatahovat. Později přišla průtrž mračen.

SLYŠELA
JSI TO,
MAMINKO?
HROM!

TAK SI
POSPÍŠÍME.

ABYCHOM
NEZMOKLY!

...A TATÍNEK
SE VRATÍ
AŽ ZASE
RÁNO?

ANO, DNES
MÁ PŘECI
NOČNÍ SMĚNU
NA ŠACHTĚ.

TO
BUDEŠ
JEŠTĚ
SPÁT...

Snad jen špatné počasí mohlo být jakousi strašidelnou předzvěstí... Ale vždyť to byla jen další letní bouřka. Lidé netušili, že za pár hodin vypukne ve městě apokalypsa.

Před devátou hodinou došlo k události, která nebyla horníkům neznámá, ale ještě nikdy nezasáhla do života tolika lidí.

**HUMM
DUMMM**

SLYŠEL
JSI TO?

TO NEBYL
PRŮVAN...

PRŮVAL KUŘAVKY!

**RYCHLE
PRYČ!!!**

**KRRCHHH
-DUMM!**

UTEČTE!!!
PADÁ TO!

AAAAA!!!

Vyprázdňené dutiny, kde dříve byla kuřavka, už nedokázaly nést tíhu nadloží a došlo k propadu půdy na mnoha místech ve městě.

**RA-
KŘACH**

KŘACH!
RRRRKRRCHH!!

Vyděšeným občanům nezbylo nic jiného, než opouštět své domovy a zanechat celý majetek napospas zkáze.

TAKOVÁ
POHROMA!

PŘES
DVACET
DOMŮ JE
ZTRACENO.

MOJE
RODINA!
MUSÍM
JE NAJÍT!

Kuřavková katastrofa představovala jednu z největších tragédií v mosteckých dějinách. O jediné noci z 19. na 20. července tak věděl takřka celý svět.

V roce 1895 však nemohli tušit, co přijde přibližně o 70 let později...

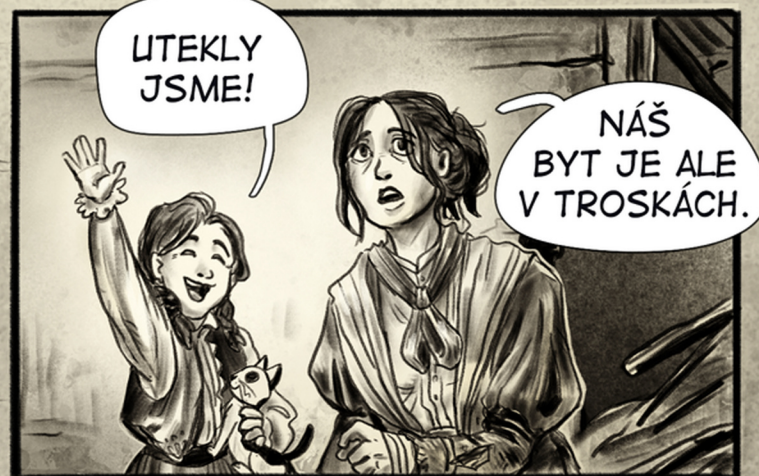

130 let po kuřavkové katastrofě z města nezůstalo nakonec nic.

Rušné časy města přikryla klidná hladina jezera...

Ve městě zavládla panika a beznaděj. Ulice se zaplnily přeživšími a zraněnými civilisty. Ostatní pomáhali, kde se dalo.

Propady částí zasažených domů nabídlly „ojedinělé pohledy do domácností“. Tam, kde ještě večer před katastrofou byly obytné části domů, se nyní nacházely zdemolované zdi, zničený nábytek a vymlácená okna.

JSEM RÁD, ŽE JSTE CELÉ, HOLKY MOJE...

TAKOVÁ HRŮZA, BÁLA JSEM SE, ŽE UŽ TĚ NIKDY NEUVIDÍM...

MY TAKÉ, TATÍNKU!

Celá událost trvající pouhých pár hodin si vyžádala dva lidské životy. Město se vypořádávalo s následky ještě několik měsíců poté.